

gets Repræsentanter ved, hvilken vanskelig Periode det var, da Landbruget i Firserne maatte til at lægge om fra den mere ekstensive til den mere intensive Drift. Men naar vi blot er enige om, at det ikke er selve Princippet, der er noget i Vejen med, vil vi fra vor Side selvfølgelig gøre, hvad der med Rimelighed kan forlanges, for at hjælpe over denne Overgang, som vi indrømmer kan være vanskelig.

Ligeledes glædede det mig, at det ærede Medlem tager Afstand fra Tanken om den simple Multiplikation af Toldsatserne. Det har virkelig foresvævet forskellige fra Industriens Side, at vi behøvede blot at multiplicere med 2 eller 3, eller hvor meget de nu ønskede. Det ærede Medlem har, selvfølgelig kunde jeg sige, saa megen Toldindsigt, at han ser, at der ved en virkelige a jour Føring tillige maa en vis Regulering til. Men saa maa det ærede Medlem ikke forlange, at denne Regulering kommer til at foregaa saaledes, at Industrien stryger alle Gevinsterne ved den, medens derimod Forbrugerne — og det er jo deres Interesser, der varetages af dem, der staar paa Frihandelens Standpunkt — skulde nøjes med at tage alle Nitterne. Det er egentlig det, man stiler efter fra det ærede Medlems Partis Side, naar man søger at faa det Gennemsnit, hvorefter vi nu skulde gaa over fra det ene System til det andet, lagt saa højt som muligt, og det er menneskeligt, set fra Industriens Side; men vor Interesse maa gaa ud paa at faa dette Overgangsgennemsnit lagt saa lavt som muligt.

Til det ærede Medlem Hr. Rode har jeg enkelte Bemærkninger at gøre. Der var ikke mange saglige Bemærkninger iblandt dem, det ærede Medlem henvendte til mig, men nogle var der. Det ærede Medlem mente, at der var for mange Sætsler i det foreliggende Forslag. Den højtærede Finansminister har i Virkeligheden besvaret det ærede Medlems Udtalelser, men der er en enkelt Side af Sagen, som jeg dog gerne vilde trække frem, særlig da det ogsaa kan tjene som Svar overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der sagde, at jeg i Aaret 1906 havde været klar over, at jo færre Toldsatser, vi havde, des mere overskuelig var Toldloven. Det er jeg virkelig klar over den Dag i Dag, men jeg er tillige klar over, at Overgangen fra Vægttold til Værditold er en af Hovedgrundene til, at saa mange Sætsler, som her foreslaas, bliver nødvendige

— jeg ser bort fra, at en hel Del Positioner er blevet toldfrie —, at vi maa til at specialisere. Thi lad mig sige, at vi gik noget i Retning af Hollands Eksempel og fastsatte en vis lav Værditold for alle de Poster, vi har, f. Eks. 5 pCt., som vist er det almindelige for Hollands Vedkommende — vi har en noget større Beskyttelse nu; hvis vi ikke skulde ramme alt for haardt ved Overgangen, maatte vi maaske snarere sige 10 pCt. Hvis vi tog et saadant enkelt Gennemsnit, vilde Følgen blive den højeste Grad af Afvigelse fra de nuværende Forhold; jo færre Sætsler, vi faar, des flere Afvigelser bliver der ved Overgangen fra den gamle til den nye Toldlov, de Ting, som havde en lav Beskyttelse, vilde faa en meget forøget Beskyttelse, og de, der havde en høj Beskyttelse, vilde faa en lav. For at gøre Overgangen nogenlunde mild maa vi derfor tage flere Sætsler for Værditolden, end jeg egentlig anser for ønskeligt. Det maa være Fremtiden forbeholdt at slippe bort fra disse, som jeg kalder dem, Eftervirkninger af Vægttolden, som vi her nødvendigvis maa tage Hensyn til. Men for øvrigt er vi slet ikke uenige om, at det færrest mulige Antal Sætsler gør Toldloven mest overskuelig ogsaa for dem, der skal have Varerne fortoldet, selv om det, som jeg siger, væsentligst er et Administrations-spørgsmaal.

Saa var det ærede Medlem Hr. Rode inde paa at ville sige — det var egentlig det, der var Hovedkærnepunktet i det ærede Medlems Foredrag —, at der var en Modsætning mellem den højtærede Finansminister og mig. Jeg tror nu ikke, den er saa særlig dyb endda; men det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at jeg i Modsætning til den højtærede Finansminister agtede at løse Industrikrisen nu paa Toldloven. Ja, bare vi kunde, det vilde være en ganske fortræffelig Ting! Men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg ikke nogen Sinde har troet paa og ikke tror paa, at vi er i Stand til at løse Krisen ved Hjælp af Toldloven. Men det, jeg har sigtet til og har udtalt, er, at vi selvfølgelig heller ikke ved Virkninger af den nye Toldlov nu maa gaa hen og gøre Krisen værre og gøre Afviklingen af den værre, end den er i Forvejen. Derfor er det, jeg siger, at jeg under visse Forhold er tilbøjelig til — og det understregede for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard for sit Partis Vedkommende eller for sit personlige Vedkommende, hvad det nu var — at tage Hensyn til alle be-